

	Ina), Skoczowem i Ustro- niem	2 fr. 10 c.
Wiedniem a	Andrychowem, Dziedzica- mij, Kętami, Strumieniem i Żywcem.	2 „ 40 „
„	Chrzanowem, Katowicami, Królewską Hutą, Mysłowici- cami, Oświęcimem, Trze- binia i Wadowicami.	2 „ 70 „
„	Krakowem	2 „ 90 „
„	Tarnowskimi górami	3 „ —
„	Wieliczką	3 „ 20 „
„	Bochnią, Jaworzniem i War- szawą	3 „ 50 „
„	Będzinem, Dąbrową Górni- czą, Kielcami, Nowym Są- czem, Sosnowcem, Szcz- akową, Tarnowem, Starym Sączem, Zakopanem i Za- wierciem	3 „ 80 „
„	Boryslawem, Drohoby- czem, Jarosławem, Jasłem, Krosnem, Lwowem, Prze- myślem, Rzeszowem, Sano- kiem, Schodnicą i Stryjem.	4 „ 30 „
Bielskiem a	Unter Waltersdorf i Vöslau.	2 „ 70 „
„	Semriach	3 „ 50 „
Krakowem a	Wiener Neustadt	3 „ 50 „
Jaworzniem a	„ „	4 „ 40 „

Czechosłowacja:

Opłata za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą wynosi:

do 25 klm.	— fr. 40 c.
„ 50 „	— „ 80 „
„ 100 „	— „ 120 „
„ 200 „	— „ 200 „
i za każde dalsze 100 klm.	— „ 50 „

Niemcy:

Opłata za 3-minutową rozmowę zwykłą między Krakowem a Bytomiem . . . . . 2 fr. 50 c.
między Warszawą a Bytomiem . . . . . 3 „ 70 „

W ruchu telefonicznym między polskim Górnym Śląskiem a niemieckim Górnym Śląskiem oraz resztą Niemiec obowiązują następujące stawki:

A. Ruch graniczny:

do 5 klm.	25 c.
„ 15 „	50 „
„ 25 „	75 „
„ 50 „	1 fr. 50 „
ponad 50 „	2 „ 10 „

B. Ruch poza strefą graniczną:

do 100 klm.	2 fr. 50 c.
„ 200 „	3 „ 10 „
„ 300 „	3 „ 70 „
„ 400 „	4 „ 30 „

i za każde dalsze 100 klm. 60 cts. za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą.

Za rozmowy w górnośląskim okręgu przemysłowym 40 cts. za każdą 3-minut. jednostkę rozmowy zwykłej.

Rumunja:

Opłata za każdą 3-minutową jednostkę rozmowy między:

- a) Przemyślem, Brodami, Jarosławem, Lwowem a Czerniowcami, Radowcami, Suczawą względnie innymi miejscowościami Bukowiny i odwrotnie — 2 fr.
- b) między Stryjem, Tarnopolem, Czortkowem, Drohobyczem a Czerniowcami, Radowcami, Suczawą względnie innymi miejscowościami Bukowiny i odwrotnie — 1 fr. 50 c.
- c) między Stanisławowem, Kołomyją, Śniatynem, a Czerniowcami, Radowcami, Suczawą względnie innymi miejscowościami Bukowiny i odwrotnie — 1 fr.

W. M. Gdańsk.

Opłata za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą wynosi:

do 25 klm. —	60 c.
„ 50 „ —	1 fr. 20 „
„ 100 „ —	1 „ 80 „
i za każde dalsze 100 klm. —	60 c.

398.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 18 kwietnia 1924 r.

o zmianach i uzupełnieniach ujednostajnionych postanowień dodatkowych do Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi z dn. 14 października 1890 r.

Na mocy dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W ujednostajnionych postanowieniach dodatkowych do Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi z 14 października 1890 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 76, poz. 686) wprowadza się zmiany i uzupełnienia według załącznika do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei Żelaznych: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Załącznik do rozporządzenia
Min. Kol. Żel. z dnia 18 kwiet-
nia 1924 r. do poz. 398.

(Zmiany i uzupełnienia drukowane są kursywą).

a) W Postanowieniu dodatkowym 2 do art. 3 Konwencji międzynarodowej po słowie: „franków” dodać: „francuskich”.

b) Zamieścić przytoczone niżej nowe postanowienie dodatkowe do art. 9 Konwencji międzynarodowej:

„3. Nadawca jest obowiązany zaopatrzyć każdą nadaną przez niego przesyłkę drobną oraz każdy załadowany przez niego wagon w nalepkę, zawierającą stację przeznaczenia”.

c) Postanowienie dodatkowe 1 do art. 12 Konwencji międzynarodowej uzupełnić w p. 3-cim jak następuje:

„Zamiast oznaczenia pewnej sumy do uiszczenia zgóry, nadawca może oświadczyć, że opłaci przewoźne zgóry, do granicy kraju wysłania lub do stacji granicznej poza obrębem tegoż kraju, o ile istnieje taryfa bezpośrednia między tą stacją graniczną i stacją nadania przesyłki. W tym wypadku, wszelkie inne opłaty ponosi odbiorca”.

d) Postanowienie dodatkowe 2 do art. 12 Konwencji międzynarodowej uzupełnić następującym nowym ustępem:

„Przy przesyłkach, opłacanych zgóry pobiera się przy ich nadaniu opłaty przewozowe do granicy kraju wysłania, lub do stacji granicznej poza obrębem tegoż kraju, o ile pomiędzy stacją tą i stacją nadania przesyłki istnieje taryfa bezpośrednia, jako też, przypadające stacji nadawczej opłaty dodatkowe; wszelkie inne opłaty uiszczane są po zwrocie rachunku frankaturowego”.

e) Postanowienie dodatkowe 3 do art. 12 Konwencji międzynarodowej otrzymuje brzmienie następujące:

„3. Reklamacje o zwrot przewyżki opłat przewozowych winny być zgłaszane zawsze piśmiennie.

Prawo do zgłaszania roszczeń o zwrot niesłusznie pobranych opłat przewozowych służy nadawcy lub odbiorcy zależnie od tego, kto uiszczył koleją żadaną z powrotem przewyżkę opłaty. Reklamacje należy zawsze zgłaszać do tej kolei, której uiszczono należność. W razie uiszczenia przez nadawcę zgóry części przewoźnego, należy zgłaszać reklamacje zawsze do Zarządu, któremu podlega stacja przeznaczenia. Reklamacje o zwrot przewyżki opłat, zgłaszane przez osoby trzecie są rozpatrywane tylko wtedy, jeżeli dołączono do nich oświadczenie na osobnym blankiecie, że osoba uprawniona zgadza się na wypłatę przewyżki osobie, zgłaszającej reklamację. Oświadczenie to, na którym podpis, na żądanie kolei, winien być uwierzytelniony, kolej zatrzymuje u siebie.

Reklamacje powinny być należycie uzasadnione z dołączeniem listów przewozowych, lub przy przesyłkach, opłaconych zgóry, wtórników listów przewozowych, oraz wszelkich innych dowodów uzasadniających reklamację”.

f) Zamieścić następujące nowe postanowienie dodatkowe do art. 12 Konwencji międzynarodowej:

„4. Jeżeli opłaty przewozowe i inne należności, wyrażone w obcej walucie mają być pobrane w walucie krajowej, wówczas przeliczanie odbywa się według kursu, ustalanego przez kolej żelazną i ogłaszanego w obwieszczeniach lub też innym sposobem”.

g) Nowe postanowienia dodatkowe do art. 13 Konwencji międzynarodowej:

„4. Kolej żelazna wysyłająca ma prawo zaliczenia, wyrażone w obcej walucie, wypłacać w walucie krajowej, jeżeli prawa krajowe nie sprzeciwiają się temu”.

„5. Jeżeli zaliczenia, wyrażone w obcej walucie, mają być pobrane w walucie krajowej, to przeliczanie odbywa się według kursu ustalanego przez kolej żelazną i ogłaszanego w obwieszczeniach lub też innym sposobem”.

h) Nowe postanowienie dodatkowe do art. 14 Konwencji międzynarodowej:

„3. Terminy dostawy oblicza się na podstawie kilometrów taryfowych, o ile taryfy nie zawierają innych postanowień”.

i) Postanowienie dodatkowe 3 art. 26 Konwencji międzynarodowej otrzymuje brzmienie następujące:

„3. Roszczenia o odszkodowanie, zgłaszane przez osoby trzecie, nie będą rozpatrywane, jeżeli nie załączono do nich oświadczenia na osobnym blankiecie, że osoba uprawniona zgadza się na wypłatę odszkodowania osobie, zgłaszającej roszczenie. Oświadczenie to, na którym podpis, na żądanie kolei, winien być uwierzytelniony, kolej zatrzymuje u siebie”.

k) Postanowienie dodatkowe do paragrafu 11 Postanowień wykonawczych do Konwencji międzynarodowej (Art. 61):

„Ujednostajnione postanowienie dodatkowe. Jeżeli w Postanowieniach wykonawczych do Konwencji międzynarodowej wymienione są kwoty we frankach, to należy rozumieć je jako franki francuskie”.

399.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 kwietnia 1924 r.

w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 czerwca 1923 r., dotyczącego kredytowania podatków od spiryтусu, piwa, cukru, zapalek i t. p.

Na mocy postanowień § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 63, poz. 469) w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spiryтусu, piwa, cukru, zapalek i t. p., zarządza się co następuje:

§ 1. § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 66, poz. 516) otrzymuje brzmienie następujące:

„Kredytu udziela Izba skarbową za zabezpieczeniem przewidzianem w punktach A, B, C i D § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 paździer-